

РЕШЕНИЕ

№ 7370

гр. София, 26.11.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 01.11.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Мирослава Керимова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Никова, като разгледа дело номер **7894** по описа за **2013** година докладвано от съдия Мирослава Керимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следв. от АПК във вр. с чл. 63 ал.1 изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба Л. Е. М. от [населено място] срещу решение от 01.07.2013г на СРС по нахд № 4525/2013г. Претендира се незаконосъобразност на обжалваното решение поради нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения. Според касатора, автомобилът му е бил паркиран до Аптека С., която се намира след пресечката, обозначена с табела Т 17, като твърди, че съобразно ЗДП и ППЗДвП действието на знака е до първата пресечка. Твърди, че в съставения АУАН не е посочено точното местоположение на автомобила му, което не давало възможност да се установи действието на знака спрямо паркиралото МПС.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно уведомен, не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационната жалба, СДВР ПП, не се представлява.

СПП чрез прокурор Никова взема становище за неоснователност на касационната жалба.

АССГ в настоящия касационен състав, след извършена служебна проверка за допустимост на касационната жалба, приема същата за допустима като подадена в срок, от активно процесуално легитимирана страна, срещу съдебен акт, който

подлежи на контрол за законосъобразност пред настоящия съд и съдебен състав.

Съгласно разпоредбата на чл. 63 ал.1 изр. последно от ЗАНН, решението на РС подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс.

Съгласно разпоредбата на чл. 348. (1) от НПК: Присъдата и решението подлежат на отмяна или изменение по касационен ред: 1. когато е нарушен законът; 2. когато е допуснато съществено нарушение на процесуални правила; 3. когато наложеното наказание е явно несправедливо.

Съгласно разпоредбата на чл. 218 ал.2 от АПК: За валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон съдът следи и служебно.

При извършена служебна проверка за валидност и допустимост на обжалваното решение, АССГ в настоящия съдебен състав приема, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

Производството пред СРС е образувано по жалба на Л. Е. М. от [населено място] срещу наказателно постановление/НП/ № 2450/31.01.2013 г. на началник АНД при О"ПП" при СДВР. Оспорват се фактическите установявания по акта, като въз основа на това се претендират съществени процесуални нарушения и несъставомерност на деянието.

Въз основа на събраните по преписката и делото доказателства, РС е приел, че на 21.01.2013 г. е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ на жалбоподателя за това, че на 21.01.2013 г. около 08:40 часа в [населено място] на площад „Капитан П. войвода“ паркира в обръщалото на МЕТ на автобусна линия №72 към [улица]лек автомобил Ландроувър, тъмно син металик, с ДК [рег.номер на МПС] , лична собственост, в зона на действие на знак В-27 и допълнителна табела Т-17.

Въз основа на този АУАН е съставено обжалваното Наказателно постановление /НП/, с което на М. за нарушение по чл.6, т.1, предл.3 от ЗДвП, чл.80, ал.1, знак В 27 и чл.177, т.17 от Наредба №18/2001 на основание чл. 183, ал. 2, т. 1, предл.2 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 20 лв.

Съдът споделя изводите на РС относно компетентността на органите, съставили АУАН и НП.

По отношение съставомерността на деянието обаче във връзка с установената фактическа обстановка, съдът прави следните изводи от фактическа и правна страна:

И в АУАН и в НП компетентните органи посочват, че автомобилът на жалбоподателя е бил паркиран в обръщалото на МГТ на автобусна линия № 72 в нарушение на знак В 27. Още в АУАН жалбоподателят прави възражение, че автомобилът е паркиран до аптека С., като в тази насока в жалбата се твърди, че аптеката се намира след пресечката обозначена с табела Т 17, а съобразно ЗДвП действието на същата е до първата пресечка; като се прави възражение и относно това, че знак В 27 изобщо не е бил поставен.

В решението си РС е проследил съдържанието на правните норми, вменени като нарушени от жалбоподателя, като е приел, че нарушението е установено по безспорен начин, без РС да обсъди възраженията на жалбоподателя в контекста на установената фактическа обстановка.

РС не е приел показанията на св. Т., като е заявил, че тя е приятелка на М.. Според настоящото касационна инстанция доказателствата по делото следва да се обсъждат в

тяхната съвкупност. В тази насока, приятелството между страната и свидетеля не може да се тълкува еднозначно като основание да не се кредитират показанията на този свидетел. Показанията на този свидетел във връзка с възражението на жалбоподателя, изписано още към момента на съставяне на АУАН в насока, че автомобилът е бил паркиран до аптека С., не дава основание на съда да не приеме този факт за установен по спора. Друг е въпросът дали този факт се отразява върху съставомерността на деянието.

Според касационната инстанция, РС е следвало да постави на обсъждане възраженията на жалбоподателя касаещи действието на табелата Т17 и наличието на знак В 27. От изписаната в АУАН фактическа обстановка, преценена във връзка с възражението на жалбоподателя, според АССГ не става ясно дали автомобил паркирал до тази аптека е в обхвата на обръщало, както и дали е налице пресечка, която е след знака и която отменя действието на същия. РС не е обърнал внимание на тези възражения на жалбоподателя и не е обсъдил същите при преценка на фактическата обстановка по спора.

Предвид горното, АССГ в настоящия съдебен състав приема възражението на касационния жалбоподателя в насока, че РС е допуснал съществени процесуални нарушения в хода на производството пред него, като не е обсъдил възраженията на жалбоподателя в контекста на установената фактическа обстановка, изключвайки изцяло представените от същия доказателства, в това число и свидетелските показания на разпитания свидетел с мотива, че същите са защитна теза.

Задължение на РС е да установи фактическата обстановка по спора въз основа на анализ на всички възражения и доказателства.

Горното е основание за отмяна на обжалваното решение на СРС. Делото не следва да се връща на РС за ново разглеждане на спора, тъй като в АУАН и в НП липсва точно описание на положението на автомобила, което от своя страна представлява пречка за по-нататъшно събиране на доказателства в тази насока. Съдът единствено следва да установи законосъобразността на съставения АУАН и НП, а не за пръв път да установява факти, свързани със ситуирането на автомобила в пространството към датата и часа на нарушението. В тази насока съдът приема, че задължение на актосъставителя е да опише положението на паркирания автомобил така, че впоследствие да съществува възможност да се направи преценка относно действието на знаците към това положение и наличието на пресечки след знака, които да установяват край на действието на същия. Към съставения АУАН липсва схема, която да позиционира автомобила в пространството, като фактическата обстановка в АУАН е недостатъчно точна, за да се определи същото, след което да се извърши преценка за съставомерност на деянието. „Паркиране в обръщало”, като елемент от фактическия състав на нарушението е заключение, което се извежда от действителното положение на автомобила, каквото не е отразено в съставения АУАН и НП.

Предвид гореизложеното АССГ в настоящия съдебен състав приема, че решението на СРС по нахд № 4525/2013г следва да бъде отменено и вместо него да се постанови друго такова, с което да се отмени обжалваното НП, като постановено при допуснати съществени процесуални нарушения свързани с точното и ясно описание на фактическата обстановка по спора.

Предвид гореизложеното и на основание и на основание чл. 221 ал.2 от АПК АССГ в настоящия касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по касационна жалба Л. Е. М. от [населено място] решение от 01.07.2013г на СРС по нахд № 4525/2013г, ВМЕСТО КОЕТО ПОСТАНОВИ:
ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 2450/31.01.2013г на началник АНД Отдел „ПП” при СДВР.
Решението е окончателно.

Председател: .....

/М.С./

Членове:

.....

/Вл. Н./

.....

/М. К./